

شارلوت پوارد - سایت کن

خالق فیلم «جدایی نادر از سیمین» (۲۰۱۰) تاروپود درام اجتماعی خود را به گونه‌ای در هم می‌پیچد که پیچیدگی سیستم اداری را آشکار می‌کند؛ سیستمی که مردم در آن طرز ناخوشایندی درگیر فرآیند پرپیچ و خم ارائه شواهد و مدارک می‌شوند. در چنین جامعه بسته و کنترل‌گری، کوچکترین جزئیات کافیست تا قهرمانی را به آدم بد داستان تبدیل کند و بالعکس.

آنا سمیت - ددلاین

«قهرمان» اصغر فرهادی یک فیلم تأمل برانگیز و شاید ظریف‌ترین و صمیمانه‌ترین فیلم او از زمان «جدایی نادر از سیمین» تاکنون باشد. امیر جدیدی در نقش رحیم، مردی خوشایند اما تا حدودی در مانده که به خاطر کوتاهی در پرداخت بدهی در زندان به سر می‌برد، نقش آفرینی جذابی دارد. فرهادی مراقب است که هیچ شبکه اجتماعی را روی پرده نشان ندهد، اما حضور پررنگ آن در فیلم جدیدش که منتقد فرهنگ مدرن است، احساس می‌شود. رحیم به تدریج متقاعد می‌شود بسته به نیاز افکار عمومی داستان خود را تغییر دهد، چه آن‌ها دنبال یک خبر خوب باشند یا بخواهند از کسی چهره‌ای اهریمنی ترسیم کنند. اساساً، رحیم به نظر انسانی شایسته است، اما «افتخار» خود را که بسیار برای آن تبلیغ شده است، از راه‌هایی که ممکن است به شهرت او آسیب بزنند، به خطر می‌اندازد. همان‌طور که چرخش‌های داستانی بیشتر و بیشتر می‌شود، فیلم در لبه ترازوی - کم‌دی‌های شکسپیری قرار می‌گیرد، که نتیجه آن در خیلی جاها کم‌دی تلخ است. اما لحن غالب فیلم، درام است و گاهی اوقات با دیدن انتخاب‌های مشکوک قهرمان ما، فیلم دلشوره‌آور و دردناک می‌شود. به قول یکی از مسئولان زندان، رحیم یا خیلی باهوش است یا خیلی ساده. حقیقت ممکن است چیزی بین این دو باشد.

دیوید اریک - ایندی وایر

اصغر فرهادی، «قهرمان» را با نقاط قوت خود پیش می‌برد. او یک پیش‌فرض کلاسیک را می‌گیرد و با نیروی کافی گریز از مرکز، آن قدر می‌چرخاند تا شما را در یک جاذبه دارد، حتی در حالتی که حس همدردی شما به هر جهت قابل تصور تغییر پیدا می‌کند. وقتی این وضعیت فاجعه‌بار اخلاقی که با مهارت ساخته شده است، سرانجام متوقف می‌شود، ساده‌ترین فیلمی که فرهادی در ۱۰ سال گذشته و پس از موفقیت بین‌المللی «جدایی نادر از سیمین» ساخته، به‌نوعی به تردیداً میزترین و همچنین بهترین فیلم او تبدیل می‌شود. فرهادی این استعداد را دارد که در دست و غلط را مثل بازی جنگا آن قدر روی هم بگذارد تا یک توده بزرگ شکل بگیرد - سخت است بگویم او بازیکن خوبی است یا یک بازیکن وحشتناک - و از این نظر «قهرمان» یکی از ساخته‌های بی‌دردسر اوست. فیلم با وجود اشتیاق مشابه برای ورود به حوزه قانون مدنی ایران، فاقد بار احساسی اصلی «جدایی نادر از سیمین» است، اما آنچه به چشم می‌آید روش سقراطی ساختار فیلم و سادگی کودکانه سؤال اصلی آن است. چه تفاوتی بین انجام یک کار خوب و انجام ندادن یک کار بد وجود دارد؟

پیتر بردشو - گاردین

اصغر فرهادی با یک سبک مشاهده‌گر، واقع‌گرایانه و در عین حال خودداری از اطلاع‌رسانی که با آن نام خود را سر زبان‌ها انداخت، فیلمی گره‌خورده درباره شبکه‌ای گره‌خورده ساخته است. فیلم، قانع‌کننده نبودن و به‌هم‌ریخته بودن نامشخص زندگی واقعی را دارد. فیلم یک پیش‌فرض صاف و ساده دارد، مثل یک داستان کوتاه ادبی. با این وجود حفره‌های بی‌رنگ از همان ابتدا مشخص است. هیچ‌کس از رحیم (بازیگر زیرکانه و ظریف امیر جدیدی) یک سؤال واضح را نمی‌پرسد: اگر او می‌خواست یک شهروند خوب باشد، چرا کیف پیدا شده را خیلی راحت به پلیس تحویل نداد؟ چسباندن اعلان یک ایده کاملاً فاقد کارایی و منفعت طلبانه است. «قهرمان» یک فیلم جذاب و حتی مسحورکننده است، اما به این فکر می‌کنم که آیا تکلف رئالیستی فیلم، داستان کمی پراکنده آن را پنهان می‌کند؟ فرهادی در فیلم «قهرمان» بازگشتی درخشان به ایران داشت. پس از فیلم «گذشته» که جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن را برای برنیس بزو به ارمغان آورد، «فروشنده» که جایزه بهترین فیلمنامه و بهترین بازیگر نقش اول مرد را برد و همه می‌دانند با بازی پنه‌لوپه کروز و خاویر باردِم، ستاره‌های اسپانیایی سینما، «قهرمان» چهارمین حضور این فیلمنامه‌نویس و کارگردان ایرانی در جشنواره کن است که در آن شاهد بازگشت وی به ژانر تریلر روان‌شناختی هستیم.

غیر منتظره و سردرگمی‌های اخلاقی سوق داده می‌شود. فرهادی در ارائه پرتره‌های ظریف از شخصیت‌هایی که می‌کوشند ارزش‌های خود را با منافع شخصی سازگار کنند، بی‌نظیر است، و «قهرمان» می‌تواند دقیقاً تجسم قابل قبول مهارت او باشد.

اوون گلیرمن - واریتی

اصغر فرهادی در فیلم‌هایی مانند «جدایی نادر از سیمین»، «گذشته» و «فروشنده» ثابت کرد که توانایی منحصر به فردی دارد؛ از این جهت که او می‌تواند موقعیت‌های «معمولی» انسانی را - که عموماً جنبه درونی دارد - به کار گیرد و با آن به روشی کاملاً معتبر و در عین حال پر تعلیق، بازی کند، طوری که در مقام تماشاگر حس می‌کنید، زندگی اگر به اندازه کافی از نزدیک مشاهده شود، خودش نوعی تریلر است. «قهرمان»، تازه‌ترین فیلم فرهادی خیلی دوست دارد درامی از این دست باشد؛ داستان مردی کاملاً عادی و ناامید که خیلی سریع به شخصیتی بسیار مورد بحث در تلویزیون و شبکه‌های اجتماعی تبدیل می‌شود و این داستانی است که به راحتی می‌توان تصور کرد در گرداب پر جوش و خروش فرهنگ تصویری دیوانه‌وار ما روی می‌دهد.

هالیوود ریپورتر

فرهادی صحنه‌های بسیار مؤثری خلق می‌کند و نشان می‌دهد در جامعه‌ای که مردم عادی را به «قهرمانان» ارتقا می‌دهد، چه اتفاقی می‌افتد، اما همین جامعه به داستان‌هایی که خودش می‌گوید هم اعتماد ندارد. رحیم در یک مراسم عمومی از سوی یک بنیاد خیریه تقدیر می‌شود. برای یک لحظه، او کسی است که عکسش روی پوستر هاست. اما هنوز پول کافی برای پرداخت بدهی خود به بهرام را ندارد، و در ادامه فاش می‌شود بهرام کچل، ریشو و اخمو که ما را یاد اسکروج / آقای پاتر می‌اندازد، برای سختگیری خود دلیل دارد. اصغر فرهادی کارگردان و فیلمنامه‌نویس، به لطف تجربه‌ای که در حوزه تئاتر دارد، می‌تواند از جایی که فکرش را هم نمی‌کنید، درام بیافریند. پس از فیلم «همه می‌دانند» که با بازی پنه‌لوپه کروز و خاویر باردِم در اسپانیا ساخته شد و چند فیلم کوتاه، فرهادی با فیلم «قهرمان» که فیلمی اعلا درباره صداقت، آبرو و بهای آزادی است، به وطنش برمی‌گردد.

جیسن سالومونز - درپ

اصغر فرهادی کارگردان دو بار برنده اسکار برای فیلم‌های «جدایی نادر از سیمین» و «فروشنده»، پس از نمایش «قهرمان»، تازه‌ترین ساخته خود در بخش مسابقه جشنواره کن ۲۰۲۱، نام خود را به‌عنوان یکی از مدعیان اصلی مطرح کرد تا نخل طلا را نیز به مجموعه پرزرق و برق خود اضافه کند.